

ENTREVISTA AMB **JOAN VÁZQUEZ**, SECRETARI GENERAL D'IPCENA

TXELL CENTENO I JOAN VÁZQUEZ.

«Les conquestes ambientals que hem aconseguit eren impensables fa uns anys»

Txell Centeno

PERIODISTA

La divulgació de la riquesa natural de les terres de Lleida i d'unes pautes de comportament ecològiques han estat també dues prioritats del grup ambientalista més fort de les terres de Ponent, amb l'organització d'esdeveniments molt diferents, com excursions, campaments d'estiu i tallers, a més de la primera fira ecològica de Lleida i una de les principals de Catalunya: Firanatura. Però la trajectòria d'IPCENA està íntimament lligada a un nom: Joan Vázquez Mendieta. En Joan és el secretari general de l'entitat des de la seva fundació i també el seu portaveu. Un home que és lloat per uns per la contundència i valentia amb què s'enfronta als poders establerts quan cal defensar el territori, però criticat per d'altres, que consideren que la seva actitud és de vegades excessivament radical i provoca enfrontaments innecessaris al territori. El sopar d'aniversari de l'entitat, celebrat a l'Escola d'Hostaleria de Lleida, va comptar amb la participació de nombrosos socis i també de diverses plataformes de defensa del territori que han rebut el suport d'IPCENA, com Vallfosca Activa; la Plataforma contra l'Abocador Industrial de Juncosa de les Garrigues; la Plataforma en Defensa de la Vall del Corb; la Plataforma en Defensa del Montsec i de la serra del Tallat; la Plataforma de Defensa del riu Aiguadora; la Plataforma en Defensa del Solsonès; la Plataforma contra la Incineradora Grefacsa; la Plataforma contra l'Autopista Elèctrica... Després del sopar, i mentre el Beethoven feia ballar els assistents amb les rumbes i els garrotins al més pur estil lleidatà, en Joan ens va concedir aquesta entrevista.

Joan, on erets fa quinze anys, abans de fundar IPCENA?

Vaig formar la primera escola de natura de Ponent, l'Escola Sant Martí, que estava a Sant Llorenç de Montgai, i amb el temps vaig creure

El grup conservacionista IPCENA (Institució de Ponent per a la Conservació i l'Estudi de l'Entorn Natural) compleix enguany 15 anys, i el passat 18 de novembre ho va celebrar coincidint amb l'obertura del nou local a la ciutat de Lleida. La trajectòria d'IPCENA s'ha caracteritzat per la seva contundència en la lluita per la preservació dels espais naturals ponentins, com la timoneda d'Alfés (l'última de Catalunya), la vall d'Àrreu, la de Filià o el Montsec, alternant la denúncia pública amb manifestacions i activitats diverses junt amb les accions judicials.

que calia passar de l'educació ambiental a l'acció. Es va crear IPCENA, amb un grup de gent, i al principi va formar part de la Lliga per a la Defensa del Patrimoni Natural (DEPANA), junt amb d'altres entitats de defensa del territori com IAEDEN, ADEN, etc.

Com van ser els començaments d'IPCENA? Quin balanç fas d'aquests quinze anys de trajectòria?

Primer vam constituir un grup per conservar el Montsec i defensar-lo de les agressions del projecte de la carretera de l'Eix Occidental, que volia travessar-lo i passar pel mig del congost de Mont-rebei. Vam demanar la paralització del projecte

quinzenari. Tenim un local nou, que hem pogut adequar amb el suport personal i econòmic de moltes persones i empreses, amb tots els criteris de bioconstrucció i revestit amb fusta homologada i aparcament per a bicicletes a l'entrada. Tenim una estructura i una organització que ens fa ser els primers de Ponent i una de les principals entitats de Catalunya.

Quins són els èxits assolits i quines coses s'han quedat pel camí?

Entre els èxits hi ha la vall d'Àrreu; la timoneda d'Alfés; el resultat de l'autovia de Cervera-Igualada; l'autopista elèctrica, amb una sentència al Tribunal Suprem guanyada; el restaurant de

Camarasa, on la sentència també ens ha donat la raó; Sant Mamet. La vall de Filià, en canvi, s'ha quedat pel camí, però tot just aquests dies presentem denúncia a Europa. En el cas de GREFACSA encara no s'ha aconseguit res de clar. Però els fruits de la lluita vénen més tard, no hi ha sacrifici que es quedi sense una recompensa, el que cal és temps. Salvar la vall d'Àrreu ha tardat dos anys i salvar la timoneda d'Alfés ha portat sis anys. L'important és també que el que ara s'ha aconseguit era impensable fa uns anys. També hem aconseguit arribar a molta gent, de nivells socials molt diferents, d'edats molt diferents. Hi ha més sensibilitat per la natura, amb tota la tasca que hem fet. La gent ja no ens veu com

un grup de radicals, tot i la pancarta que hem penjat avui de la façana del mercat del Pla de l'Aigua i l'alzina que hem plantat davant el nou local.

Quins són els reptes per al futur, després de quinze anys de trajectòria?

Primer, consolidar les tasques que estem realitzant, allò que no està resolt encara. Un repte important és mirar de constituir una mena d'òrgan per consolidar tots els moviments que treballen per a una major qualitat ambiental de la nostra societat, com les plataformes de defensa del territori que estan presents al sopar d'avui. És important estar cada vegada més preparats per fer front al futur.

Ipcena celebra els seus primers quinze anys de vida amb èxits com els de la Vall d'Àrreu i la timoneda d'Alfés

i la creació del Parc Natural del Montsec. Paral·lelament havíem creat, també, el primer grup de natura de Balaguer, i amb tot plegat, més tard, vam fer IPCENA. Algunes de les entitats que van formar part de la creació d'IPCENA es van dissoldre, però d'altres encara continuen a l'actualitat. Vam decidir deixar el treball més local i fer un treball més global a la demarcació de Lleida, i s'hi van adherir d'altres organitzacions. El balanç d'aquests quinze anys de lluita d'IPCENA crec que queden reflectits en aquests actes del

LA VALL D'ÀRREU (PALLARS SOBIRÀ).